



Uniwersytet Gdański  
Wydział Matematyki, Fizyki i Informatyki  
Instytut Informatyki

# Wordle

Karol Wiśniewski

Projekt z przedmiotu technologie chmurowe  
na kierunku informatyka profil praktyczny  
na Uniwersytecie Gdańskim.

Gdańsk  
11 czerwca 2023

## Spis treści

<b>1</b>	<b>Opis projektu</b>	<b>2</b>
1.1	Opis architektury - 8 pkt . . . . .	2
1.2	Opis infrastruktury - 6 pkt . . . . .	2
1.3	Opis komponentów aplikacji - 8 pkt . . . . .	2
1.4	Konfiguracja i zarządzanie - 4 pkt . . . . .	3
1.5	Zarządzanie błędami - 2 pkt . . . . .	3
1.6	Skalowalność - 4 pkt . . . . .	3
1.7	Wymagania dotyczące zasobów - 2 pkt . . . . .	3
1.8	Architektura sieciowa - 4 pkt . . . . .	4

# 1 Opis projektu

Pewna firma o nazwie "Language Learners Inc." zajmująca się edukacją językową postanowiła wdrożyć innowacyjne narzędzie, które pomogłoby osobom uczącym się języków obcych rozwijać swoje umiejętności słownictwa w sposób interaktywny i angażujący. Przez wiele lat nauki słownictwa w tradycyjny sposób było monotonne i nieprzyjemne, co często powodowało brak motywacji u uczniów.

Aby temu zaradzić, firma Language Learners Inc. zdecydowała się zamówić aplikację o nazwie Wordle, która pozwoliłaby użytkownikom na naukę słownictwa w ciekawy i zabawny sposób. Celem aplikacji Wordle jest dostarczenie interaktywnego doświadczenia, w którym użytkownicy mogliby zgadywać słowa na podstawie podpowiedzi i zyskiwać punkty za poprawne odpowiedzi.

## 1.1 Opis architektury - 8 pkt

Aplikacja Wordle jest oparta na Kubernetes, który jest otwartoźródłowym systemem zarządzania kontenerami. Kubernetes umożliwia skalowalność, zarządzanie, automatyzację i odizolowanie aplikacji w kontenerach. Dodatkowo, aby uprościć poruszanie się po aplikacji, adres IP klastra jest utożsamiany z adresami `project.baw` (main), `api.project.baw` (backend), `keycloak.project.baw` (keycloak). Każdy z tych adresów jest odpowiednio interpretowany dzięki dodatkowej warstwie Ingress, która działa bardzo podobnie do `default.conf` serwera `nginx`. Jest to "interpreter" poruszania się po aplikacji. Sztuczne domeny stworzone zostały za pomocą konfiguracji pliku "hosts" w katalogach źródłowych systemu Windows. Działają one na takiej samej zasadzie jak `127.0.0.1` i "localhost".

## 1.2 Opis infrastruktury - 6 pkt

Cały klaster Kubernetes jest hostowany przez maszynę wirtualną, stworzoną za pomocą narzędzia `minikube`. Jej specyfikacja to: 10GB pamięci masowej, 6GB pamięci operacyjnej (RAM) oraz 2 wirtualne CPU.

## 1.3 Opis komponentów aplikacji - 8 pkt

**Frontend** (React): Moduł odpowiedzialny za interfejs użytkownika aplikacji. Zbudowany w oparciu o framework React. Został wdrożony poprzez customowy Dockerfile, zbudowany na Dockerze samej maszyny wirtualnej, na której uruchomiony jest klaster. Jego ścieżki obsługuje dodatkowy serwer `nginx` z dostosowanym plikiem konfiguracyjnym `default.conf`.

**Backend** (Express): Moduł odpowiedzialny za logikę biznesową aplikacji. Wykorzystuje framework Express do obsługi żądań HTTP. Tak samo jak frontend, został on wdrożony poprzez customowy Dockerfile na maszynie wirtualnej. Jego endpointy są chronione przez bibliotekę `keycloak-connect` i wymagają zalogowania się w serwisie. Dodatkowo, jeden z nich wymaga od użytkownika statusu admina.

**Keycloak:** Moduł odpowiedzialny za autentykację i zarządzanie tożsamościami użytkowników. Keycloak jest otwartoźródłowym narzędziem do zarządzania tożsamościami opartym na protokole OpenID Connect.

**PostgreSQL:** Moduł bazy danych, który przechowuje dane związane z tożsamościami użytkowników Keycloak. Dzieli swoje dane z PVC (Persistent Volume Claim) na klastrze, aby konfiguracja serwisu keycloak pozostawała taka sama, nawet po całkowitym restarcie klastra Kubernetes.

## 1.4 Konfiguracja i zarządzanie - 4 pkt

**Frontend:** korzysta wyłącznie z jednego serwisu, który definiuje na jakim porcie ma stać ta część klastra.

**Backend:** wykorzystuje jedną ConfigMapę oraz jeden serwis. ConfigMapa ma za zadanie dostarczyć backendowi niezbędne zmienne, takie jak FRONT-ORIGIN (skąd będą przychodzić zapytania do API) oraz kilka zmiennych konfiguracyjnych dla biblioteki keycloak-connect. Serwis zaś, ma za zadanie zdefiniować port, na którym będzie nasłuchiwał backend.

**Postgres:** w przypadku tej warstwy potrzebna była porządna konfiguracja. Wykorzystuje ona jeden Secret, jedną ConfigMapę oraz jeden PVC (Persistent Volume Claim). Secret to bezpieczne miejsce dla zmiennych środowiskowych wykorzystywanych przez dany serwis. Przechowuje takie dane jak nazwa użytkownika bazy danych, hasło oraz nazwę samej bazy. ConfigMapa w tym przypadku jest inicjalizowana przez customowy skrypt bashowy, który bazuje na query SQL'owym, tworzącym bazę Keycloak, potrzebna dla samego Keycloak do persystencji danych. Tak jak w poprzednich przypadkach, Serwis ma za zadanie zdefiniować port nasłuchiwania dla danej warstwy.

**Keycloak:** ta warstwa korzysta z jednego Serwisu i jednego Secreta. Serwis dzieli takie samo zadanie, jak w przypadku reszty warstw. Secret przechowuje delikatne dane do konfiguracji samego serwisu Keycloak oraz jego połączenia z wcześniej opisaną bazą PostgreSQL.

## 1.5 Zarządzanie błędami - 2 pkt

## 1.6 Skalowalność - 4 pkt

## 1.7 Wymagania dotyczące zasobów - 2 pkt

**Frontend:** wykorzystuje 200MB pamięci podręcznej i 0.2 CPU.

**Backend:** podobnie jak frontend, potrzebuje 0.2CPU, ale za to już 600MB pamięci podręcznej.

**Keycloak:** wykorzystuje najwięcej zasobów, bo aż 0.4 CPU i prawie 2GB pamięci podręcznej. Są to minimalne wymagania dla tego serwisu.

**Postgres:** ma niewielkie wymagania, wykorzystuje zaledwie 0.1 CPU i 128MB pamięci podręcznej.

## 1.8 Architektura sieciowa - 4 pkt